

Andet afsnit (Livets kosmiske grundplan) – kapitel 3 (De kosmiske organismeprincipers organisation) – Lektion 50

“I min faders hus er der mange boliger!”

Jesus

3. Kapitel

DE KOSMISKE ORGANISMEPRINCIPERS ORGANISATION

Lektion 50

1.

Hermed har vi set at livets kosmiske grundplan foruden direkte at bære præg af virkningerne fra et stof-og livsenhedsprincip også bærer præg af eksistensen af tre kosmiske sanseområder, nemlig områder, der rent praktisk viser sig som henholdsvis et mikrokosmos, et mellemkosmos og et makrokosmos.

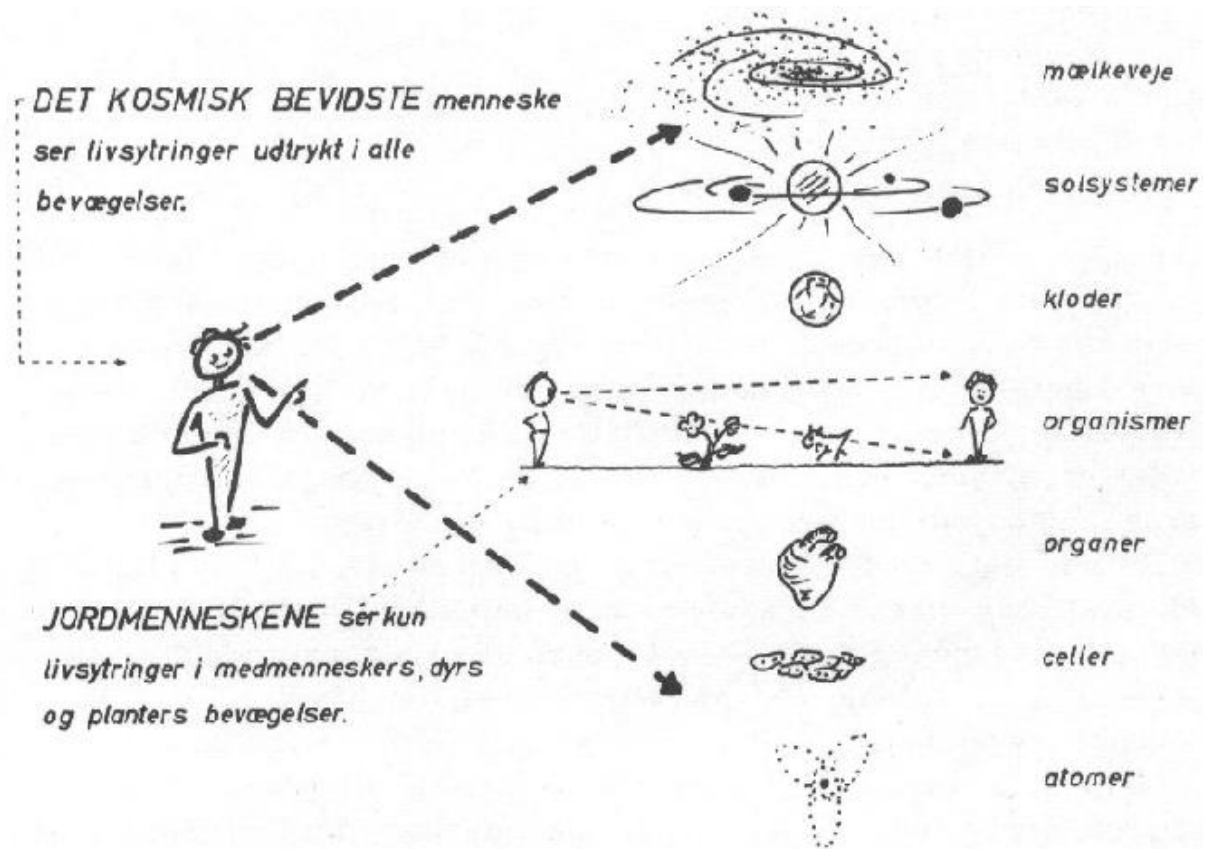
Som læseren sikkert vil have bemærket, blev vi i forbindelse med omtalen af de tre universelle sanseområder kun introduceret for relationen mellem disse sanseområder og så tilværelsens stof-enhedsprincip. Det er imidlertid sandsynligt, at en og anden kan have savnet at se den samme relation til dette skaberprincip i dets fremtræden som specielt et livs-enhedsprincip, og vi skal derfor af hensyn til ønsket om at råde bod herpå søge at komme dette savn i møde i nærværende kapitel, hvor det er de kosmiske organismeprincipers organisation, der skal drøftes. Forinden skal det dog bemærkes, at det på ingen måde er tilfældigt, at fremstillingen af de kosmiske sanseområders relation til livsenhedsprincippet er blevet gjort til genstand for denne udsættelse. Det skyldes simpelthen, at de fornødne forudsætninger for en sådan fremstilling ikke kunne anses for at være til stede på noget tidligere stadium. Dette argument kan igen begrundes med det faktum, at vi foreløbigt kun besidder en meget spinkel opfattelse af den udstrækning, der gælder med hensyn til livsenhedsprincippetets virkeområde. Hidtil har vi jo kun været i stand til at se dette virkeområde repræsenteret ved den del af stofenhedsrækken, der er udtrykt ved spændet fra organismen på den ene side til stofenheder af umiddelbart højere størrelsesorden end molekylet på den anden side. Og dette er et alt for begrænset perspektiv at lægge til grund for en iagttagelse af relationen mellem de kosmiske sanseområder og så netop livsenhedsprincippet. Perspektivet må udvides til at omfatte uendeligheden, akkurat som tilfældet var med hensyn til stofenhedsprincippetets virkeområde; og netop dette perspektiv er det bl.a. hensigten at tilvejebringe gennem nærværende kapitel om de kosmiske organismeprincipers organisation.

Tilværelsens kosmiske organismeprinciper

2.

Vores udgangspunkt skal vi tage i erkendelsen af den mulighed, at en og anden læser under gennemgangen af de kosmiske sanseområders relativitet kan have fundet fremstillingens hovedargument irrelevant (fornuftstridig). Dette hovedargument bestod jo i en påvisning af, at en hvilken som helst position i den uendelige stofenhedsrække lader sig udnævne til mellemkosmos. Det skal indrømmes, at dette hovedargument for en første betragtning med god grund kan betragtes som irrelevant, idet begrebet mellemkosmos som identisk med et særligt udsigtspunkt jo kun kan have

mening i forbindelse med levende væsener. Et udsigtspunkt er naturligvis kun et udsigtspunkt, i det tilfælde det indtages af levende væsener, hvad der igen indebærer, at enhver position i stofenhedsrækken kun kan udnævnes til mellemkosmos, i det tilfælde den ganske stofenhedsrække er dannet af livsenheder og dermed udgør en livs-enhedsrække -altså en række af levende væsener. Men dette synes jo ikke at være tilfældet. Som tidligere bemærket er det ikke almindeligt at betragte sådanne repræsentanter for stofenhedsrækken som elementarpartikler, atomer og molekyler samt kloder, solsystemer og mælkevejssystemer som livs-enheder -altså som levende væsener. Sådanne stofenheder er vi kun vant til at betragte som døde materiekombinationer og dermed som slet og ret stof-enheder i dette ords mest indskrænkede betydning.

Ja, det er rigtigt, men her indfører Martinus på ny nogle korrigerende synspunkter. For ham er det nemlig på intuitivt grundlag blevet til lysende erkendelse, at en lang række stofenheder, man ikke er vant til at opfatte som livsenheder, ikke desto mindre ér livsenheder. Og han bestræber sig i tilknytning hertil på at udpege dé stofenheder, der foruden at være stofenheder også er livsenheder, er levende væsener.

3.

Martinus gør i denne forbindelse gældende, at der i tilværelsen gives syv fundamentale, kosmiske organismeprincipper, som i en bestemt rækkefølge indgår i stofenhedsrækken og her gentager sig i det uendelige såvel opad i makrokosmos som nedad i mikrokosmos, Disse syv kosmiske organismeprincipper er:

- 1) elementarpartiklens princip
- 2) cellens princip
- 3) organets princip
- 4) organismens princip

- 5) planetens eller klodens princip
- 6) solsystemets princip
- 7) mælkevejssystemets princip

Imellem disse syv grundlæggende organismeprincipper forekommer der i flere tilfælde adskillige mellemprincipper, men disse vil altid være afledede af hovedprincipperne og må betragtes som varianter af disse. Mellem første og andet organismeprincip forekommer således forskellige, ikke nærmere identificerede kæmpemolekyler og molekylsystemer, hvortil kommer forskellige celledele (organeller, cellekernerne, mitochondrier m.fl.) samt de såkaldte virus.

Mellem det andet og tredje princip forekommer højt specialiserede cellesystemer (f.eks. i syns organets netinde: bl.a. pigmentceller, stavceller, tapceller og associationsceller) og organdele (f.eks. i hjernen: bl.a. lillehjerne, storehjerne, mellemhjerne, hjernebro og forlænget rygmarv).

Mellem tredje og fjerde princip vil kunne iagttages de såkaldte organsystemer (f.eks. skelettet, muskulaturen, blod-og åndedrætssystemet, hjerne og nerve system med tilhørende perifere sansorganer osv.).

Mellem fjerde og femte princip forekommer nationer, racer, menneskeheden, dyresamfund, dyreriget i sin helhed samt planteriget.

Mellem femte og sjette princip er det vanskeligt at påpege kendte varianter ud over måske planeter med omfattende månesystemer samt større planetgrupper med indbyrdes betydning af særlig art.

Mellem sjette og syvende princip forekommer til gengæld dobbeltstjernesystemer, stjernehober, galaktiske lokalsystemer samt en betydelig række endnu uopdagede detaljer i mælkevejssystemet.

Det skal dog straks betones at udpegningen af disse organismevarianter er særdeles problematisk, idet det efter Martinus mening hører en kommende forenet naturvidenskab og åndsvidenskab til at afgøre, hvilke variantprincipper, der virkeligt repræsenterer organismer for levende væsener i ordets sædvanlige, kosmologiske betydning -d.v.s. udgør enheder, der er genstand for personlig livsoplevelse, og som i tilslutning hertil varetager en personlig, bevidst energiomsætning med tilhørende viljeføring. Hvad der derimod ikke behøver udsættelse er stadfæstelsen af de syv grundprincipper som udtryk for levende organismedannelser. For Martinus står det aldeles klart, at disse syv universelle stofenhedstyper samtidig repræsenterer tilværelsens syv grundlæggende organismeprincipper og altså dermed de organismeprincipper, hvortil verdensaltets vrimmel af levende væsener med større eller mindre variation og afvigelse altid vil være at henføre.

4.

At det for en uforberedt læser kan svimle ved at stifte bekendtskab med sådanne perspektiver og synspunkter, som de her fremførte, kan kun anses for højst naturligt, og vi føler da også trang til at udtrykke vores inderlige forhåbninger om, at det ikke må være forbundet med alt for store vanskeligheder at genvinde sindsligevægten. For de fremførte forhold er sandt at sige ikke til at komme uden om. Vi må til at vænne os til den tanke, at der ikke alene kan tænkes at forekomme levende væsener på andre kloder, således som endog naturvidenskaben i dag ser sig i stand til at fremsætte formodning om, men at levende væsener også kan fremtræde i helt andre organismeformer, end vi er vant til at opfatte. Og hvad skulle forøvrigt tale herimod? -Har man først en gang for alle indset, hvad et levende væsen egentlig er og dermed indset, hvad der i kosmisk forstand karakteriserer det, da vil man også have mulighed for at kunne indse, at der må være meget vide grænser for, hvorledes en organisme kan være opbygget og indrettet. At tro, at organismer, der jo blot er redskaber for manifestation og sansning, kun skulle kunne antage former, der svarer til dem,

der er kendt fra jordisk botanik og zoologi, er lige så urimeligt, som det f.eks. er urimeligt at tro, at jordkloden er verdensaltets eneste skueplads for livsudfoldelse, eller at alt i tilværelsen beror på den klassiske fysiks love. Man må tværtimod til at indstille sig på den tanke, at dén organismernes mangfoldighed, der allerede kan iagttages inden for den erkendte, levende verden, trods alt kun er et spinkelt udtryk for den virkelighed og formrigdom, tilværelsen gennem eksistensen af de omtalte syv, kosmiske organismeprincipper faktisk præsenterer og gør vitterlig. Man må med andre ord til at vænne sig til muligheden af langt større sandhedsdybders tilstedeværelse i de kendte ord: "I min faders hus er der mange boliger", end man hidtil har antaget.

5.

Fra Martinus side introduceres der altså syv fundamentale organismeprincipper ,hvortil hvert eneste af verdens altets utallige levende væseners organisme med større eller mindre afvigelse både kan og skal henregnes, dog naturligvis sådan, at det enkelte væsen kun er engageret i ét af principperne ad gangen. Således repræsenterer vores egen menneskeorganisme sammen med de andre pattedyrorganismer samt fugles, fisks, krybdyrs, padders, insekters og et udvalg af hvirvelløse dyr plus træers, urters og buskes organismer ét af disse syv organismeprincipper, nemlig det fjerde. De i disse organismer forekommende organer repræsenterer et andet af de syv organismeprincipper, nemlig det tredje princip. Og endvidere repræsenterer alle former for celler -herunder altså også encellede dyr -et tredje af de syv organismeprincipper, nemlig princip nummer to. -Foruden de hermed nævnte principper forekommer der så fire mere, nemlig elementarpartiklens princip, planetens eller klodens princip, solsystemets princip og mælkevejssystemets princip; og netop disse fire organismeprincipper er det nyt for os at betragte som principielle eksempler på organismer for levende væsener.

Af hensyn til den begrænsede plads, der står til vores rådighed, er det desværre ikke på nogen måde muligt at komme ind på blot antydningen af et forsøg på at føre teoretisk bevis for rigtigheden af den tanke, at også elementarpartikler, planeter, solsystemer og mælkevejssystemer er eksempler på fysiske organismer for levende væsener helt på linje med dé fysiske organismer, der er kendt som cellen, organet og organismen. Vi må her henvise til Martinus egne udtalelser vedrørende dette emne, Dog skal vi indlade os på at henlede læserens opmærksomhed på nogle ganske få detaljer, der kan tjene som en første, spæd sandsynliggørelse af vores egen jordklodes identitet af organisme for et levende væsen,

Dette at bestride, at jordkloden i hvert fald i en vis forstand er levende, er faktisk uden videre det samme som at benægte indlysende fakta. Thi den omstændighed, at der til jordkloden er knyttet et myldrende liv, uden hvilket den ville fremtræde på en principielt helt anden måde, er under alle omstændigheder en slags udtryk for, at den er levende. Tager man endvidere i tilslutning hertil i betragtning, at den livsudfoldelse, der finder sted på jordkloden, i form af naturens husholdning er bundet i nøjagtigt lige så strengt et skema, som tilfældet er med hensyn til den naturens husholdning, som f.eks. en menneskeorganisme i form af sit stofskifte fremviser, da vil man have bemærket endnu et lighedspunkt med et alment erkendt levende væsens organisme. Ved nærmere eftersyn vil man altså ligefrem kunne iagttage et vældigt globalt stofskifte, som dertil er umådeligt fint afbalanceret. Man vil i denne forbindelse først og fremmest kunne konstatere en globalt dimensioneret næringsoptagelse, nemlig jordklodens gennem planteriget muliggjorte optagelse og binding af solens energi. Denne næringsoptagelse er igen grundlaget for næringsoptagelse hos praktisk taget samtlige øvrige organismer, der lever, røres og er i jordklodelegemet, idet denne sidstnævnte næringsoptagelse i virkeligheden blot er udtryk for en videretransport af den solenergi, jordkloden ved hjælp af planteriget har optaget i sig. Uden den nævnte globale næringsoptagelse ville med andre ord al anden livsudfoldelse på jordkloden være umulig.

Nu vil skeptikeren måske sige, at det da blot er de enkelte træer, buske og urter (samt alger, plankton m.v.), der optager solenergien, og at det derfor betegner en tilsnigelse at udtrykke denne næringsoptagelse som et globalt dimensioneret helhedsforetagende. Ja, men hvis det er tilfældet, da må det også være en tilsnigelse f.eks. at betragte menneskeorganismens iltoptagelse som udtryk for en helhedsproces, eftersom det er en kendsgerning, at denne iltoptagelse varetages af rundt regnet 400 millioner enkelte alveoler eller lungeblærer i det samlede lungesystem!!!——!

Næringsoptagelsen er imidlertid kun en enkelt funktion i jordklodeorganismens stofskifte. Til denne funktion kæder der sig andre af tilsvarende vigtighed. Således er der f.eks. i princippet tale om et blodomløb repræsenteret ved det samlede vandkredsløb på j ordkloden -altså det kredsløb, der har form af vands fordampning fra verdenshavene m.v., dets transport gennem luften, dets afkøling og fordråbning, dets nedslag som regn eller sne og dets videretransport gennem jordskorpens hårrørskanaler, grundvandsårer, bække, åer og floder tilbage til verdenshavene. Og man vil her bemærke, at denne virksomhed i form af vandets velbekendte betydning for bl.a. landbrug, skovbrug og havebrug m.v. er af lige så belivende karakter, som tilfældet er med blodomløbet i f.eks. en menneskeorganisme. Blodomløb er imidlertid ikke det sidste træk ved jordklodens stofskifte, der lader sig påpege. Der kan også påvises et globalt dimensioneret åndedrætssystem, nemlig et åndedrætssystem, der er repræsenteret ved ilt- og kulsyreudvekslingen mellem planteriget og dyreriget. —Det er jo i særlig grad den naturvidenskabelige disciplin, der betegnes som økologi, der beskæftiger sig med jordklodens stofskifte. Den nævnte disciplin behandler ganske vist ikke emnet ud fra dette synspunkt, men det forhindrer ikke, at det alligevel ér et makrokosmisk stofskifte, der er objekt for dens forskning. Og det forekommer indlysende, at er denne forskning i forvejen interessant og fængslende, da bliver den mangefold mere interessant den dag, man opdager, hvad det i virkeligheden er, man undersøger. Da vil f.eks. sådan noget som erosion, jodkredsløb, kvælstofkredsløb, havstrømme, luftstrømme, tordenvejr, jordskælv, insektvirksomhed,

krige, epidemier, kulturopoker osv., osv. få helt ny betydning. Da vil man ikke længere blot betragte disse foreteelser fra deres mellemkosmiske stofside. Da vil man også begynde at se dem fra deres makrokosmiske livside, hvilket i praksis vil sige: se dem som eksempler på makrokosmiske livsytringer. -De her fremførte bemærkninger repræsenterer altså blot, hvad der antydningvis har kunnet siges i forbindelse med omtalen af jordkloden som levende væsen betragtet. Nøjagtigt lige så interessante aspekter vil komme til syne for de andre organismeprincipers vedkommende den dag, man erkender dem som organismeprincipper og dermed begynder at se disse tidligere formodede blot og bar stofenheder fra livssiden.

Organismeprincipernes evige organisation

6.

Vi skal nu vende os mod spørgsmålet om de hermed introducerede syv kosmiske organismeprincipers evige organisation. Forholdet er nemlig dette, at de netop ér bundet i en organisation, en organisation, de evigt fastholdes i. Denne organisation skyldes indflydelsen fra stof- og livsenhedsprincippet i dette kosmiske skaberprincips specielle fremtræden som et livsenhedsprincip; og den fremkommer som følge af de implicerede livsenheders gensidige afhængighed af hinanden,

Denne gensidige afhængighed kommer til syne på den måde, at enhver livsenhed på den ene side er afhængig af et univers at føre sin tilværelse i, medens den på den anden side er lige så afhængig af et materiale at danne sin organisme af. Og endelig er den afhængig af nogle ligestillede væsener at dele sin tilværelse med. Netop denne gensidige afhængighed medfører eksistensen af et særligt

organisationsskema, som livsenhederne i al evighed er bundet i rent principielt. Thi materialet at opbygge sin organisme af er den enkelte livsenhed henvist til at udvælge inden for det område, hvor med-livsenhederne er af principielt mindre størrelsesorden end det selv, hvorimod det med hensyn til nødvendigheden at opnå berøring med et univers at leve i må søge tilknytning til de livsenheder, der er af principielt større størrelsesorden end det selv. Og endelig er det henvist til at søge sine medvæsener at dele tilværelsen med blandt de livsenheder, der er af principielt samme størrelsesorden som det selv, idet betingelserne for samliv her frembyder de største og mest tilfredsstillende muligheder. Og netop disse omstændigheder betinger et arrangement af livsenhederne, der helt er i kontakt med livs enhedsprincippet, nemlig det arrangement, der kan udtrykkes som systemet: livsenheder inden i livsenheder.

7.

Vi indser hurtigt, at netop systemet: livsenheder inden i livsenheder betegner den ideelle løsning på den enkelte livs enheds problem angående det at etablere sig tilfredsstillende i tilværelsen. Thi netop dette system medfører, at enhver livsenhed på en og samme tid kan spille rollen som både 1) univers, 2) medvæsen i dagligt samliv og 3) materiale for organismedannelse. For de livsenheder, der er større end den selv, bliver den automatisk organismemateriale. For de livsenheder der er mindre end den selv, bliver den lige så automatisk univers. Og endelig bliver den ved den samme anordning helt automatisk "medvæsen" for de livsenheder, der er af samme størrelsesorden som den selv.

For imidlertid at systemet: livsenheder inden i livsenheder kan være praktisk gennemførligt, er det naturligvis nødvendigt, at de enkelte livsenheder besidder en organisk udformning, der passer i systemet. Det vil sige en organisk udformning, der foruden at sikre en tilfredsstillende personlig livsoplevelse og tilværelse også sætter dem i stand til på en sådan måde at spille rolle som både univers og organismemateriale for henholdsvis mindre og større livs enheder, og også disse sikres en tilfredsstillende livsoplevelse og tilværelse. Og netop denne nødvendighed betinger fremkomsten af de syv, kosmiske organisme-principper. Thi netop disse syv organismeprincipper passer på en sådan måde sammen, at de tilknyttede livsenheder for hvert eneste princip vedkommende sikres en acceptabel tilværelse. Således er f.eks. mennesket sikret en sådan acceptabel tilværelse og livsoplevelse gennem sin tilknytning til organismens princip -i hvert fald efterhånden som det lærer at udnytte samtlige dette princip muligheder. Under sig har det en skare livsenheder i mikrokosmos, der på vidunderlig, genial måde danner organismemateriale for det, og det endda på en sådan vis, at det normalt ikke mærker det mindste til dette materiales eksistens og særfunktioner; det kan ubesværet hellige sig brugen af organismen til opfyldelsen af mellemkosmiske formål. Og over sig har det et univers, som den ene gang efter den anden inspirerer, betager og glæder det, rent bortset fra, at det her modtager den første undervisning i livets og naturens love. Denne undervisning kan ganske vist af og til være forbundet med pinlige og smertelige erfaringer, men det forhindrer dog ikke, at mennesket den ene gang efter den anden betages af naturens pragtudfoldelse, dens blinkende stjernehimmel i de klare frostnætter, dens vidunderlige solopgange og solnedgange, dens skove, sletter, marker, enge, moser, bjerge og sneterræner for ikke at tale om oceanernes storslåede vidder. Alene alt det, der indtil i dag af forfattere, digtere og komponister m.v. er skrevet til livets og naturens pris, er nok til at vidne om, at mennesket gennem sin tilknytning til organismens princip er blevet skænket og sikret en fremragende position for tilegnelse af livsoplevelse og tilværelse. Og nøjagtigt det samme gælder for de andre organismeprincippers vedkommende. Også de væsener, der er tilknyttede disse organismeprincipper, indtager en sådan fremragende position. I kraft af deres organismers særlige udformning og tillempling -herunder indbefattet specialudrustning for manifestation og sansning i henholdsvis mikro-og makrokosmos -beriges også disse livs enheder med en inspirerende tilværelse, en tilværelse, der i tillempede former også lader deres "forfattere" og "komponister" m.v. besyngte livets og naturens pris. -Ved livsenhedsprincippet samt ved eksistensen

af de syv kosmiske organismeprincipper gennemlyder således verdensaltet i hele sin udstrækning og samtlige sine dimensioner af en jublende lovsang til livets og naturens -til Guddommens pris.

8.

Utvivlsomt føler den skarpsindige læser på dette tidspunkt trang til at gøre dén kraftige indvending, at det er vanskeligt at se, hvordan andre positioner end menneskets kan frembyde mulighed for den tilfredsstillende tilværelse, som nyligt er blevet fremhævet. Går man f.eks. et par skridt opad i rækken af livsenheder eller organismeprincipper, da bliver det vanskeligt at se, hvad der skal tjene som univers for væsenerne i disse positioner. Og går man et par skridt nedad i livsenhedsrækken, da bliver det problematisk at se, hvad der skal tjene som de her placerede væseners organismemateriale. Hvad tjener f.eks. som mælkevejssystemets univers, og hvad tjener som elementarpartiklens organismemateriale?

-Vi skal her svare med at henvise til, hvad der allerede tidligere er blevet oplyst vedrørende organismeprincipperne. I nærværende kapitel, stk. 3, blev det således oplyst, at organismeprincipperne ikke alene indgår i stofenheds rækken i en bestemt rækkefølge, men at de også i det uendelige gentager sig opad i det store og nedad i det små.

Som man vil se, er dermed antydnet perspektivet for udstrækningen af livsenhedsprincipets virkeområde, et perspektiv, der meget nøje falder sammen med det, der gælder for stofenhedsprincipets virkeområde. Det er nemlig et perspektiv, hvori uendeligheden kommer til syne og dermed et perspektiv, der foruden at gøre stof- og livsenhedsrækken sammenfaldende også vidner om identitetsforholdet mellem netop stofenhedsprincipet og livsenhedsprincipet. Den uendelige stofenhedsrække afslører sig nemlig som en uendelig livsenhedsrække -altså som en uendelig række af levende væsener inden i levende væsener.

I denne uendelige livs enhedsrække er det altså nu, de syv kosmiske organismeprincipper optræder, og ydermere. optræder i en ganske bestemt indbyrdes rækkefølge. Man kan f.eks. beskrive denne rækkefølge ved først at nævne elementarpartiklens princip. Efter dette princip kommer cellens princip, hvor cellen altså er opbygget af elementarpartikler og disses kombinationer (atomer og molekyler). Efter cellens princip kommer organets princip. Efter det igen kommer organismens princip. Herpå følger planetens eller klodens princip, og herpå igen solsystemets princip. Endelig afsluttes rækken med mælkevejssystemets princip. Men hvad kommer der så? —Der kommer simpelthen en gentagelse af elementarpartiklens princip -altså det første organismeprincip. Mennesket må altså til at vænne sig til den tanke, at samtlige de mælkevejssystemer, det gennem sine lys- og radioteleskoper er i stand til at få "øje" på plus mange flere, tilsammen danner en eneste kæmpemæssig elementarpartikel af makrokosmisk format. Over den kommer der så en makrokosmisk gentagelse af cellens princip. Og over dette princip en makrokosmisk gentagelse af organets princip og således videre fort opad i det uendelige uden ophør af nogen art. Disse oplysninger giver os dermed på forhånd svaret på, hvad der er under elementarpartiklens princip, altså under rækkens første organismeprincip. Der forekommer simpelthen en gentagelse af mælkevejs systemets princip. Tænker man sig muligheden af at fremstille så umådelige forstørrelsesapparater, at man med sine fysiske sanser kan trænge ind i en enkelt elementarpartikel og tage dennes indre i øjesyn, da vil man se, at den er bygget op af mikrokosmiske mælkevejssystemer. Disse vil igen afsløre sig som værende bygget op af mikrokosmiske solsystemer, disse igen af mikrokosmiske kloder, hvoraf nogle var lysende sole og andre afkølede planeter. På de afkølede kloder eller planeter ville man i mange tilfælde finde organisk liv og dermed mikrokosmiske repræsentanter for organismens princip. Under dette igen organets princip i mikrokosmisk udgave og således videre fort i det uendelige nedad i det små. Der vil ifølge Martinus aldrig komme nogen som helst grænse for organismeprincippernes fortsættelse og gentagelse af sig selv, og det hvad enten

man går opad i makrokosmos eller nedad i mikrokosmos. Livs-og stofenhedsrækken fortsætter i det uendelige og betegner dermed et nyt udtryk for den dimension, vi under omtalen af perspektivprincippet har lært at kende som "dybden".

9.

Vi nærmer os hermed afslutningen på den omtale, det i nærværende kursus er muligt at knytte til emnet: "De kosmiske organismeprincippers organisation". Tilbage har vi i virkeligheden blot at tilføje nogle supplerende kommentarer.

Som den første af disse skal fremhæves det forhold, at de omtalte syv kosmiske organismeprincipper er absolut originale i den forstand, at de i stofenhedsrækken kun gentager sig i perioder á otte trin. Det er her ligesom med tangenterne på et klaver. Også der gentager den samme tone sig i perioder á otte trin -de såkaldte oktaver. Organismeprincippernes periodiske gentagen sig selv kan således ligefrem betragtes som en slags oktaver i organismeprincippernes tangentrække, og det så meget mere, som der i denne kosmiske tangentrække også forekommer "sorte tangenter", nemlig de såkaldte afledede variantprincipper (se eventuelt stk. 3). Disse variantprincipper optræder også her som en slags halve toner, og de bidrager i lighed med de halve toner på et almindeligt klaver til at øge instrumentets ydeevne.

Når vi så stærkt pointerer organismeprincippernes originalitet, skyldes det den omstændighed, at emnet i rigt mål frembyder mulighed for tankedril. For eksempel er det en nærliggende fejltagelse at tro, at solsystemets organismeprincip gentager sig i atomet, idet der som bekendt forekommer en del overfladiske lighedstræk mellem et solsystems og et atoms opbygning. Solsystemet gentager sig imidlertid ikke i atomet, og mælkevejssystemet dermed heller ikke i molekylet. Vil man have berøring med solsystemets gentagelse af sig selv i mikrokosmos, må man gå en hel oktav ned i organismeprincippernes tangentrække -det vil sige otte trin ned, forudsat at man medregner udgangspunktet: vores eget kendte solsystem.

10.

En følge af det, der hermed har været nævnt, er, at man med tanken som redskab kan udvide de grænser for det fysiske verdensalts udforskning, som menneskets øjeblikkelige fysiske sansebetingelser sætter. Disse sansebetingelser medfører jo, at man hidtil ikke har kunnet få øje på noget særligt velbegrundet håb om nogensinde at skulle tilegne sig overblik over større stofenhedskombinationer end mælkevejssystemerne, eller indblik i mindre stofenheder end elementarpartiklerne -ja faktisk disse inklusive. Men i kraft af sin mellemkosmiske position kombineret med det herved erhvervede teoretiske kendskab til den uendelige livsenhedsrække samt den dertil knyttede organisation af de syv organismeprincipper har mennesket nu gennem en udforskning af det, der ér tilgængeligt i det store, mulighed for at erhverve sig en principiel viden om det, der ligger bag grænsen for, hvad der kan iagttages i det små, Og i kraft af de samme forudsætninger har mennesket gennem en udforskning af det, der ér tilgængeligt i det små, mulighed for at få kendskab til, hvad der forekommer hinsides grænsen for det, der kan iagttages i det store. Udtrykt i mere håndgribelige bemærkninger kan mennesket gennem en udforskning af mælkevejssystemernes og solsystemernes makroverden komme til principiel kundskab om, hvad der ér og foregår i elementarparktilernes indre, ligesom de gennem en udforskning af elementarpartiklernes ,atomernes og molekylernes mikroverden kan opnå principiel viden om, hvad vores såkaldte univers med dets myriader af astronomiske objekter i sin helhed danner, hvilket altså vil sige en principiel viden om, hvorledes dette univers tager sig ud set "udefra". Kort sagt: gennem tilegnelse af viden om det små, kan mennesket lære at få kendskab til det super-store; og gennem tilegnelse af af viden om det store, kan det lære at få kendskab til det ultra-små. Så enkel og samtidig så genial er strukturen i livets kosmiske grundplan.

11.

De allersidste linjer skal vi for fuldstændighedens skyld benytte til en påvisning af, at det som hermed konstateret trods alt er berettiget at udnævne enhver position i stofenhedsrækken som mellemkosmos -dog naturligvis forudsat, at man ved stofenheds rækken forstår den uendelige række af tilværelsens syv kosmiske organismeprincipper. Thi opfattet på denne måde bliver stofenhedsrækken jo en række af livsenheder og dermed en række af levende væsener. Og det medfører igen, at det er relevant at udtrykke enhver position i rækken som et udsigtspunkt. Thi enhver position i stofenhedsrækken indtages jo nu af levende væsener af en særlig, principiel type og dermed af realiteter, der er genstand for livets oplevelse. Men når det er relevant at udtrykke enhver position i stofenheds rækken som et udsigtspunkt, da er det også relevant at udtrykke den som mellemkosmos. Og det betyder igen, at det i henhold til analyserne i kapitel 2 bliver vitterligt, at eksistensen af de tre kosmiske sanseområder: mikrokosmos, mellemkosmos og makrokosmos beror på relativitet. Det afhænger med andre ord helt og holdent af udsigtspunktets placering i den uendelige stof-og livs enhedsrække, om andre positioner i denne række gør sig gældende som mikrokosmos eller som makrokosmos.

Med andre ord: om man fremtræder som mikrokosmos, eller man fremtræder som mellemkosmos, eventuelt som makrokosmos beror udelukkende på, fra hvilken position i den uendelige stof-og livsenhedsrække, man iagttages. Thi takket være stof-og livsenhedsprincippets indflydelse i tilværelsen er man i virkeligheden på én gang alle tre ting. -Og dermed bliver endnu engang det levende væsens kosmiske uendelighedsnatur tilgængelig for erkendelse.

Spørgsmål til lektion 50

1. Nævn antallet af de fundamentale, kosmiske organismeprincipper!
2. Nævn de kosmiske organismeprincipper ved navn!
3. a) Er de fundamentale, kosmiske organismeprincipper helt enerådende, eller b) forekommer der også varianter?
4. Til hvilket af organismeprincipperne bør den menneskelige organisme henregnes?
5. Nævn de af de fundamentale organismeprincipper, som det er nyt for mennesket at betragte som eksempler på organismedannelser!
6. Er det i henhold til Martinus analyser korrekt at betragte jordkloden som organisme for et levende væsen?
7. I bekræftende fald af spørgsmål 6: på hvad måde ytrer sig jordklodens a) næringsoptagelse, b) blodkredsløb og c) åndedrætskredsløb?
8. a) Forekommer de kosmiske organismeprincipper kun i ét format, eller b) gentager de sig i det uendelige såvel opad i makrokosmos som nedad i mikrokosmos?
9. Er det i henhold til Martinus analyser korrekt at betragte atomet som en mikrokosmisk gentagelse af solsystemet?
10. Hvilken erkendelsesteoretisk fordel indebærer det at have kendskab til analyserne vedrørende organismeprincippernes evige organisation?

Løsningen til lektion 49' opgavetillæg

- 1) Den grundplan, livet på foranledning af tilværelsens kosmiske skabeprincipper og love rent principielt følger
- 2) Som systemet: stofenheder inden i stofenheder
- 3) Nej, man støder både på en "øvre" og en "nedre"grænse
- 4) b) Den er kun en tilsyneladende, rent subjektiv begrænsning
- 5) På begrænsede sanseforudsætninger
- 6) Som systemet: livsenheder inden i livsenheder
- 7) Et levende væsen
- B) Nej
- 9) Verdensaltets fremtræden som et Kosmos – altså som et ordnet verdensalt
- 10) Dette, at ethvert levende væsen automatisk tildeles et særligt kosmisk udsigtspunkt, i forhold til hvilket verdensaltet opdeler sig i tre specifikke sanseområder, nemlig i et mikrokosmos, et mellemkosmos og et makrokosmos
- 11) b) Som relative kosmos

P. B. -J.

NB. Disse svar er godkendt af Martinus.